

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a Treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

Stau deasupra pe nor cu sfinții și cu îngerii venirii Mele și aștept intrarea în carte ca să păstoresc în zi de duminică și să dau viață din viața Mea celor ce aleg pe Iisus Hristos peste viața lor pe pământ, căci viața este lumina oamenilor, așa am spus, iar unde nu se arată această lumină nu știu oamenii despre această cale și trăiesc toți în păcat împotriva lui Dumnezeu, Făcătorul omului, și trăiesc lumește, iar Eu, Domnul, am spus pentru cei ce dau să vină după Mine cu viața lor, le-am spus de lepădarea de sine pentru cruce purtată, căci a-ți lua crucea și a merge pe urma Mea înseamnă a te lepăda de lume pentru Dumnezeu, o, și de aceea Mă apropii lângă oameni pe pământ cu glasul cuvântului Meu ca să le dau din viața Mea păstorindu-i cu duh duios și chemându-i să-Mi urmeze, iar calea Mea este sfințenia, și sunt sfinții Mei pe pământ cei care iau de la Mine povață de Păstor ca să fie ei ai Mei apoi.

Pace și dor sfânt las peste cei din neamul creștinesc de pe pământ! Pace vouă, creștini ai turmei Mele! Pace României creștine, și apoi pământului tot al turmei ortodoxiei! Turma Mea este ortodoxia, sunt toți cei care nu s-au abătut de la orânduiala bisericească a începutului bisericii Mele între oameni acum două mii de ani prin sfinții și părinții învățăturii de viață creștină, până la sfârșitul timpului neschimbată.

Așadar, trebuie deslușit pentru toți cei care nu știu ce este păcatul care-l desparte pe om de sfințenie și de partea lui cu Hristos între cer și pământ, iar în duminica aceasta Îmi păstoresc turma cu învățătura cea despre păcat, căci dacă îi vorbești celui străin de viață cu Hristos despre sfințenie, o, nu-i place, nu te înțelege și nu te ascultă dacă el este iubitor de păcat, și de aceea trebuie să-i vorbim despre păcat celui obișnuit cu păcatul, ca să știe el apoi care sunt roadele păcatului și locul lor apoi, și locul celui ce săvârșeste păcatul peste viața lui, și iată, roadele vieții cu Hristos sunt în veșnicie și de aceea trebuie sfințenie să aibă omul ca să poată intra acolo unde se strâng roadele neprihănirii. Păcatele însă îi fac omului loc în iad, și de aceea trebuie să nu facă omul păcat care să se strângă cu roadele lui acolo unde merg cei iubitori de păcat pe pământ.

O, trebuie vorbit despre păcat, nu despre sfințenie mai întâi, căci roadele păcatelor aduc peste iubitorii de păcat pedepse și pe pământ, și apoi merge iubitorul de păcat acolo unde merg păcătoșii, adică în iad. Păcatul este poamă amară, rod care se aruncă în foc, unde-și are loc apoi și omul care trăiește în păcat. De aceea cei care se alătură vieții de creștin trebuie să învețe ce înseamnă păcatul și ce este el și roadele lui, și numai apoi să învețe cum să-și aleagă și să-și păstreze sfințenia, căci sfințenia nu se lucrează, ea se alege și atât, și este ea potrivnică păcatului, și așa se alege omul să fie creștin apoi.

O, nu trebuie lucrat la purtare, ci la gândire, la minte trebuie lucrat. Purtarea și apucăturile ei sunt cele care arată boala omului, și toate acestea sunt din pricina că omul nu are povătuitor care să-i spună despre păcatul trufiei lui de toate felurile și despre rodul ei cel amar și pedepsitor apoi peste omul care lucrează cu acest păcat, și aceasta se întâmplă pentru că omul se crede că știe, că este, că poate, că se dorește cu poziție și cu loc meritos, că e în stare, că e mai mult decât ceilalți, numai că la cea mai mică probă el își dovedește nesănătatea și că lipsește Dumnezeu din el, și aceasta pentru că nu încapă în el Domnul, și iată păcatul lui Cain în care nu a încăput învățătura și sfatul cel de la Dumnezeu și s-a răzvrătit el pe nevăzute împotriva fratelui său și l-a dușmănit și a dat spre moarte pe cel blând și smerit cu inima așa cum Îmi place Mie să fie cel ce alege viața de creștin, iar dacă el nu dovedește o așa purtare, în zadar se crede el creștin, ci este vrăjmaș semenilor lui, dar vrednici ei iubirii de Dumnezeu.

O, creștine, fiule, locul Meu, al Păstorului de oi, a fost pe pământ sub vină, sub cruce și pe cruce, o, și Mă uit adesea la tine ce mult dai să ieși de sub vină cu orice preț, ce mult, și mult prea mult! O, de ce, oare, faci așa, și așa de mult, când ar fi să-ți vezi și tu vina și să nu te mai zbați să te arăți nevinovat, cum că nu e chiar așa cum se spune și cum se crede? O, de ce, oare, faci așa, și atât de mult? Când, oare, va fi să poți și tu așa cum am putut Eu, Domnul, pentru tine, pentru viața ta pentru care am stat pe cruce ca să nu stai tu? O, când va fi să vrei să fii știut și tu vinovat, nu nevinovat, ci numai vinovat, și fără să-ți mai micșorezi vina? Se poate spune, oare, că omul este nevinovat, sau că doar jumătate este vinovat? O, ce să fac, oare, cu tine și pentru tine, celui ce nu-ți place sub vină? Să-I cer Tatălui iertare pentru tine, cum că nu știi ce vrei și ce faci? O, Tată, iartă-l, că nu știe ce face! Pot să spun Tatălui așa despre tine? O, nu pot. Aș fi nedrept cu Tatăl din pricina ta.

O, fiilor, e zi de învățătură asupra păcatului viclean, că iată, vă împrumută duhul rău să vă lucreze el, să lucreze el prin voi cu trufia lui, când voi nu dați să vă lăsați lucrați de Dumnezeu pentru curățirea de vină și pentru sfințenia voastră prin iertarea vinei. Pe unii din voi vă prinde diavolul și vă conduce mintea și cuvintele și ieșirile răutăcioase ale limbii față de Mine și de lucrarea Mea duioasă după om, și apoi diavolul își face loc cu îndoiala și vă clatină credința până la necredință pentru cuvintele Mele și pentru taina purtării lucrării Mele între cer și pământ, căci mintea vă este îngustă și nu cunoașteți cu ea de care parte vă alegeți să lucrați.

O, fiule îngust cu înțelegerea minții tale, locul tău e sub vină, acolo unde am stat Eu, și unde tu nu vrei să stai. Alegi să fii nemulțumit din pricina păcatului trufiei și al părerii de sine și spui cuiva nemulțumirea ta, iar acela te compătimește și se răcește de cel pentru care tu ești nemulțumit, și merge până la dispreț și chiar până la îndoială și la necredință și la despărțire de frați și de Hristos. O, iată cum lucrează păcatul nemulțumirii, iar tu, fiule începător, nu ai grijă să nu-l slăbești spre tine pe fratele tău și să-l ridici spre răceală pentru cel de care tu ești nemulțumit.

Te povățuiesc, fiule, că iată, greșești din lipsă de înțelepciune pentru sfințenie, o, că nu poți să fii sfânt dacă așa lucrezi între frați. N-au cum să nu greșească cei ce grăiesc cu ei înșiși și în ei înșiși, și apoi cu alții pentru nemulțumirea și cărtirea lor pe calea celor ce se aleg pentru sfințenie, și toate acestea lucrate pe margini, nu în întâlnirile frățești, unde se cercetează greșelile ca să fie eliberați de ele cei care greșesc ca niște oameni.

O, fiilor triști și așa de triști din pricina celor ce n-au duhul smerit și nu sunt duioși, o, n-au cum să nu greșească cei ce nu sunt mulțumiți de voi pentru ei înșiși, și de aceea Eu, Domnul, i-am tot îndemnat pe toți să nu vorbească de voi nici de bine nici de rău, și aceasta pentru ca să nu greșească față de lucrarea Duhului Sfânt pe care o lucrez între ei sprijinit de voi, fiindcă Duhul Sfânt lucrează cu putere dumnezeiască și nu este omul legat de ea, ci numai Domnul, precum un copac care nu crește de la sine, ci numai de la Dumnezeu și îl umbrește pe cel dogorit de soare și îl slujește pe om cu roadele lui și cu umbra lui.

O, nu știu, fiilor, nu știu creștinii cum este lucrarea Mea, că dacă ar ști ar putea să nu greșească față de Duhul Sfânt, cu Care Eu lucrez în mijlocul acestui popor, și iată, îndoiala duce la pierderea credinței pic cu pic peste cei cârtitori, ca și peste cei fățarnici și lingușitori, cărora nu le ajunge cât sunt, și care se vor mai mult decât sunt, săracii de ei, o, și de aceea trebuie învățătură de sus, ca să știe omul ce este și cât este, și ce face păcatul pe care îl știe după roadele lui amare, o, și iată ce puțină grijă și prea puțină la creștini pentru educarea purtării creștinești, și suntem la mijlocul postului pentru Sfintele Paști, și nu vrea creștinul să se curețe de sine și de roadele cele împotriva lui însuși, și de aceea dau de veste că veți lua iar și iar cartea și veți aminti din ea păcatele pe care le poate un om săvârși, și pe care neamul care a trecut al fiecărui creștin le-a tot săvârșit, și hai să lucrăm curățirea și să se umilească fiecare creștin pentru el însuși și pentru strămoșii lui până la al miilea neam, și pentru cei adormiți de la Adam și până azi și să le facem spălarea, fiilor, că dacă ar vedea creștinii cu ochii lor câți din cei plecați de pe pământ se strâng și cum se adună

la pomenirile pentru cei adormiți din veacuri și cum se bucură și se răcoresc și se ridică treaptă cu treaptă pentru învierea care vine, o, ar prețui cu multul lucrarea cuvântului Meu și așezarea prin care se face legătura cerului cu pământul pentru învierea morților și a viilor și pentru împlinirea Scripturilor care mai sunt să vină și să se vadă, și iată, trebuie să se facă știre pentru păcatele care-l despart pe om de Dumnezeu și de veșnicia lui cu Dumnezeu, iar sfințenia vine singură apoi peste creștin, o, că are Domnul nevoie de un popor curat de păcat și plin de iubirea care vindecă pe toți păcătoșii și îi face sfinți pentru cer, căci acum două mii de ani am stat pe cruce, iar crucea aceea M-a unit cu omenirea, fiilor, o, și nu știu cei de pe pământ să iubească jertfa Mea pentru ei și crucea și mersul cu ea cum am mers Eu, Domnul, pentru fiecare om din toate vremile de sub cer, o, fiilor.

Acum simt alin mult că Mi-am putut dezlănțui dorul și cuvântul cel pentru pedepsirea păcatului din om, căci până nu știe omul ce este și ce face păcatul și roadele lui amare și pedepsitoare de viața cea de veci cu Domnul și cu sfinții, o, nu se poate el despărți de acest vrăjmaș îmbrăcat frumos pe dinafară și plin de dulce care se face venin, și de murdărie urât mirositoare pe dinăuntru, și pe care și-l poate omul birui după ce știe că-i este vrăjmaș plin de venin de șarpe care mușcă pe pitite fără dureri, până ce cade omul rănit de acest putregai pitit înăuntrul său ca rod al duhului vrăjmaș pe Dumnezeu și pe om.

Și am păstorit pe poporul cuvântului Meu, de la care iau povață și cei care dau să se alăture mersului Meu cu cuvântul peste pământ pentru viață cu sfințenie peste cei ce aleg să iubească cu iubire de sus, căci în cer nu e ca pe pământ, și pe pământ nu e ca în cer, iar cei din neamul creștinesc de pe pământ trebuie să aducă cerul cu ei aici, în viața lor de zi cu zi, o, că Mi-e dor și tot Mi-e dor să am loc și să stau pe pământ cu cei ce Mă iubesc ca și cei din cer, căci lucrarea cuvântului Meu leagă cerul cu pământul, și pe Dumnezeu cu oamenii, o, și-Mi las numele pe învățătura Mea cea de azi și se împarte ea peste tot și lucrează alegerea la dreapta și la stânga, și de aceea vin cuvânt pe pământ, și vin cu dor și vin din cer și vă dau din cer, și am nume minunat, o, fiilor și vă sunt dulce și duios Păstor, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

02/15.03.2026